

NÁRODNÍ PLÁN POVODÍ LABE

NÁVRH

zpracovaný podle ustanovení § 25 zákona č. 254/2001 Sb.,
o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)

KAPITOLA I. CHARAKTERISTIKY ČÁSTI MEZINÁRODNÍ OBLASTI POVODÍ LABE NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

prosinec 2014

Obsah

I. CHARAKTERISTIKY ČÁSTI MEZINÁRODNÍ OBLASTI POVODÍ LABE NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY	3
I.1. Vymezení části mezinárodní oblasti povodí Labe na území České republiky	3
I.2. Povrchové vody	7
I.2.1. Poloha a hranice útvarů povrchových vod a jejich referenční podmínky	7
I.2.2. Ekoregiony a typy útvarů povrchových vod	9
I.2.3. Umělé a silně ovlivněné vodní útvary	11
I.3. Podzemní vody	14
I.4. Chráněné oblasti	16
I.5. Přílohy	25

I. CHARAKTERISTIKY ČÁSTI MEZINÁRODNÍ OBLASTI POVODÍ LABE NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY

I.1. Vymezení části mezinárodní oblasti povodí Labe na území České republiky

Česká část mezinárodní oblasti povodí Labe zaujímá 34 % z celkové rozlohy mezinárodní oblasti povodí Labe, což je po německé části druhý největší podíl. Stejně tak z celkové délky toku Labe se 34 % délky toku nachází na území České republiky.

Tab. I.1.1 – Základní informace o české části Mezinárodní oblasti povodí Labe

Plocha české části mezinárodní oblasti povodí Labe	49 917 km ²
Délka hlavního toku Labe	367, 68 km
Významné přítoky	Vltava, Ohře, Jizera, Ploučnice, Orlice
Počet obyvatel	6, 6 mil.
Krajská města	České Budějovice, Plzeň, Pardubice, Praha, Hradec Králové, Karlovy Vary, Ústí nad Labem
Významné útvary povrchových vod v kategorii „jezero“	Lipno I, Orlík III, Slapy, Švihov, Hracholusky, Nechanice

Česká část mezinárodní oblasti povodí Labe je tvořena pěti dílčími povodími, která jsou uvedena v tabulce I.1.2 a která jsou stanovena vyhláškou č. 393/2010 Sb. Jejich geografická poloha je znázorněna na mapě I.1.1.a.

Tab. I.1.2 – Dílčí povodí tvořící českou část mezinárodní oblasti povodí Labe

Zkratka dílčího povodí	Název dílčího povodí	Plocha dílčího povodí [km ²]	Páteří toky dílčího povodí	Správce povodí, státní podnik
HSL	Horní a střední Labe	13 473	Labe, Úpa, Metuje, Orlice, Loučná, Chrudimka, Doubrava, Cidlina, Mrlina, Výrovka, Jizera	Povodí Labe, státní podnik
OHL	Ohře a dolní Labe	9 409	Ohře, Bílina, Ploučnice, Kamenice	Povodí Ohře, státní podnik a Povodí Labe, státní podnik
HVL	Horní Vltava	10 952	Vltava, Maiše, Lužnice, Otava, Lomnice	Povodí Vltavy, státní podnik
DVL	Dolní Vltava	7 266	Vltava, Sázava, Mastník, Kocába, Rokytky, Bakovský potok, Želivka, Blanice	Povodí Vltavy, státní podnik
BER	Berounka	8 817	Mže, Radbuza, Úhlava, Úslava, Berounka, Litavka a Střela	Povodí Vltavy, státní podnik

Zdroj: PDP

Mapa I.1.1.a – Mezinárodní oblast povodí a dílčí povodí

Česká část mezinárodní oblasti povodí Labe zasahuje svým územím na území deseti krajů. Hlavní město Praha a Středočeský kraj celou svou plochou náleží do české části mezinárodní oblasti povodí Labe. Kraj Vysočina zasahuje do povodí nejmenší svou plochou. Vymezení dílčích povodí vůči krajům je uvedeno v následující tabulce I.1.3:

Tab. I.1.3 – Vymezení dílčího povodí vůči krajům – podíl plochy kraje v dílčím povodí v %

Dílčí povodí/kraj	JČ	KV	KH	LB	PA	PHA	PLZ	SČ	US	VY
HVL	91.1	-	-	-	-	-	15.0	3.0	-	4.7
BER	-	20.3	-	-	-	4.8	78.7	19.7	-	-
DVL	4.0	-	-	-	-	83.2	-	38.4	0.6	31.6
HSL	-	0.0	95.7	41.4	73.1	12.0	-	35.2	-	5.3
OHL	-	79.6	-	36.2	-	-	0.2	3.9	97.0	-

Zdroj: tabulky I.1.1b v PDP

Mapa I.1.1b – Dílčí povodí a kraje

Přehled o přírodních podmínkách

Česká část mezinárodní oblasti povodí Labe (úmoří Severního moře) sousedí na severovýchodě s českou částí mezinárodní oblasti povodí Odry (úmoří Baltského moře), na jihu a východě s českou částí mezinárodní oblasti povodí Dunaje (úmoří Černého moře). Z geopolitického hlediska přiléhá česká část mezinárodní oblasti povodí Labe na jihu k území Rakouska a na jihozápadě a západě k území Spolkové republiky Německo a na severovýchodě k území Polska.

Česká část mezinárodní oblasti povodí Labe leží z hlediska geologických poměrů na rozhraní systémů Hercynského a Alpsko-Himalájského.

Hydrologický režim povodí Labe

Plocha povodí Labe k hraničnímu profilu Hřensko činí 51 394 km², z toho 2 291 km² leží mimo území České republiky v Polsku, Rakousku a Německu. Průměrný dlouhodobý roční úhrn srážek je 653 mm. Jeho rozdělení v průběhu roku má spíše kontinentální charakter. Nejvyšší měsíční úhrny srážek připadají na květen až srpen, nejméně srážek je v únoru a březnu. V letních měsících se často vyskytují krátkodobé extrémní srážky bouřkového charakteru, které zasahují poměrně malá území. Dlouhodobý úhrn srážek obecně stoupá se zvětšující se nadmořskou výškou, významně se však projevují orografické vlivy terénu.

Klimatické poměry zájmového území jsou dány jeho polohou v mírném pásmu s pravidelným střídáním čtyř ročních období a s kombinací vlivů oceánského a kontinentálního podnebí.

Průměrný průtok v závěrovém profilu Labe je 313 m³/s, což odpovídá specifickému průtoku 6,1 l/s/km² a roční odtokové výšce 192 mm. Podstatně vyšší specifický odtok je v horských oblastech s vydatnými srážkami, kde přesahuje 30 l/s/km². Naopak v některých nížinných povodích výrazně klesá pod 5 l/s/km².

V převážné části povodí Labe odtéká více než 60 % ročního průtoku v zimním hydrologickém pololetí, nejvodnější měsíce jsou březen a duben. Výskyt suchých období je nejčastější v podzimních měsících. Svými charakteristikami průtoku a režimu se Labe řadí mezi toky dešťo-sněhového typu. Hydrologický režim je značnou měrou ovlivňován akumulací a táním sněhu, a proto se vyznačuje zimními a jarními povodněmi. Extrémní povodně vznikají hlavně v situacích, kdy jsou velké sněhové zásoby nejen v horských oblastech, ale také ve středních a nižších polohách, a intenzivní obleva je spojena s vydatnými dešti. Samotné tání sněhu velké povodně nezpůsobuje. V letním období vznikají povodně v důsledku velkých a územně rozsáhlých srážek (extrémní povodeň byla v roce 2002, 2006, 2010 a 2013). Častý je výskyt lokálních povodní způsobených přivalovými srážkami v letním období.

Hydrologický režim v povodí Labe je ovlivněn údolními nádržemi a rybníky, kterých je značné množství zejména v povodí Vltavy. Nádrže obecně působí na vyrovnání hydrologického režimu a částečně transformují průběh povodní. V povodí Labe se nachází celkem 118 nádrží s objemem větším než 0,3 mil. m³ s celkovým objemem 2,5 mld. m³, což činí 25 % průměrného ročního odtoku z povodí. Významné nádrže s objemem nad 100 mil. m³ jsou Lipno, Orlík a Slapy na Vltavě, Švihov na Želivce a Nechanice na Ohři.

Režim podzemních vod je závislý na hydrogeologických vlastnostech jednotlivých částí povodí Labe. V horských a podhorských oblastech jsou významně zastoupeny horniny krystalinika s puklinovou propustností a nízkým koeficientem transmisivity. Režim podzemních vod zde má výrazný roční chod s maximy na jaře a minimy v časném podzimu. Přetok z podzemních vod tvoří přibližně 30 % z celkového odtoku. Druhou významnou částí povodí Labe jsou pánevní struktury, většinou křídového stáří, které pokrývají zhruba 30 % plochy, ale je zde soustředěno 80 % využitelného množství podzemních vod. Propustnost hornin je převážně průlino-puklinová, koeficient transmisivity je místy vysoký, většinou však střední až nízký. Oběh podzemních vod zasahuje i do značných hloubek a hladiny bývají lokálně napjaté. Pro režim je často charakteristický dlouhodobý chod. Přetok z podzemních vod tvoří přibližně 60 % z celkového odtoku.

Z hlediska pedologie v české části mezinárodní oblasti povodí Labe v největší míře převládají hnědé půdy, dále hnědozemě a pseudogleje a černozemě.

Lesy tvoří zhruba více jak jednu třetinu plochy české části mezinárodní oblasti povodí Labe. Prostorově je fragmentace lesů nevyrovnaná, souvislé lesní komplexy hor ostře kontrastují s mnohem nižší lesnatostí v pánvích a luhu Polabí. Nejvyšší lesnatost mají dílčí povodí Horní Vltavy (37,2 %) a Berounky (36,9 %) a jsou mírně nad celostátním průměrem (32,7 %), naopak nejméně lesnaté je dílčí povodí Dolní Vltavy (26,6 %).

Tab. I.1.4 – Lesnatost v české části mezinárodní oblasti povodí Labe

Dílčí povodí	Lesnatost v %
HSL	26.8
BER	36.9
DVL	26.6
HVL	37.2
OHL	35.1

Zdroj: kap. I.1.8 v PDP

Obyvatelstvo

Nejhustěji osídlené jsou nížinné oblasti řek s městy a jejich okolím: v kraji Jihočeském jsou to České Budějovice a okolí, v kraji Plzeňském město Plzeň, v kraji Karlovarském město Karlovy Vary, v kraji Libereckém město Liberec, v kraji Královéhradeckém a Pardubickém aglomerace Hradec Králové a Pardubice, v kraji Ústeckém město Ústí nad Labem a jeho okolí. Nejhustěji osídlená je oblast hlavního města Prahy a jeho okolí. Nejméně osídlené jsou horské oblasti Krušných hor, Šumavy, Krkonoš, Českého lesa, Jizerských hor a Orlických hor. Oblast Vltavské kaskády je využívána především pro rekreaci.

Nejhustěji osídleným dílčím povodím je Dolní Vltava (250 ob/km²), dále následuje Horní a střední Labe (148 ob/km²), Ohře a dolní Labe (169 ob/km²), Berounka (92 ob/km²) a nejméně osídleným dílčím povodím je Horní Vltava (62 ob/km²).

Hospodářské poměry

Údaje z hospodářských poměrů indikují možný vliv na kvalitu vod a na režim podzemních i povrchových vod, způsobený odběry a vypouštěním odpadních vod z průmyslu, těžbou, dopravní infrastrukturou apod. Mezi nejvýznamnější hospodářská odvětví řadíme průmysl, zemědělství, dopravní infrastrukturu a energetiku.

Průmysl

Nejvýznamnější průmyslové oblasti jsou v jednotlivých dílčích povodích:

- HSL: linie Náchod – Hradec Králové – Pardubice – Chrudim, Jičín, Kolín, Mladá Boleslav
- DVL: Praha, oblast Posázaví, Kladensko
- BER: Plzeňsko, Praha
- HVL: Českobudějovicko, linie Soběslav – Tábor, Písek, Strakonice a Jindřichův Hradec
- OHL: podkrušnohoří (okresy Chomutov, Most, Teplice, Sokolov a částečně Ústí nad Labem)

Mezi nejvýznamnější subjekty patří v dílčím povodí:

- HSL: Spolana a.s. v Neratovicích, Synthesia, a.s. v Pardubicích - Semtíně, Lučební závody Draslovka a.s. Kolín a dále také Paramo, a.s. Pardubice vyrábějící rafinované ropné produkty a ostatní chemické výrobky; Škoda auto a.s. v Mladé Boleslavi a Toyota Peugeot Citroën Automobile Czech, s.r.o. (TPCA) Kolín nebo Continental Automotive Czech Republic, s.r.o. v Jičíně
- DVL: Žďas a.s., METAZ a.s., TŽ a.s., Strojirny Poldi a.s., Kovohutě Mníšek a.s., pivovar Velké Popovice a.s., Povltavské mlékárny a.s., Pivovary Staropramen a.s.
- BER: Škoda Plzeň a.s. Plzeňský Prazdroj a.s. Stock Plzeň, a.s., Vápenka Čertovy schody a.s., Bohemia Sekt Českomoravská vinařská a.s., Dioda Nýřany a.s.
- HVL: Budějovický Budvar a.s., Jitex Písek a.s., ČZ Strakonice a.s., Robert Bosch spol. s r.o., Jihočeské papírny, a.s., Duropack Bupack Papírna s.r.o., MADETA a.s.
- OHL: Česká rafinérská, a.s., Unipetrol a.s., Spolek pro chemickou a hutní výrobu, akciová společnost, Ústí nad Labem, Lovochemie a.s., ČEZ a.s. (Elektrárny Prunéřov, ČEZ, a.s. Elektrárna Ledvice, ČEZ, a.s. Elektrárna Počeradky, ČEZ, a.s. Elektrárna Tušimice, ČEZ, a.s. Elektrárna Tisová, ČEZ, a.s. Elektrárna Mělník) Lafarge cement, a.s. Mondí Štětí, a.s.

Zemědělství

Zemědělská půda je zastoupena na necelé polovině plochy české části mezinárodní oblasti povodí Labe, z toho orná půda v dílčím povodí Horní Vltavy tvoří 35 %, dílčím povodí Dolní Vltavy 51 %, dílčím povodí Berounky 40 %, dílčím povodí Horního a středního Labe 50 % a dílčím povodí Ohře a Dolního Labe 37 % plochy zemědělské půdy.

Zemědělství je orientováno především na rostlinnou výrobu, která je nejvýznamněji zastoupena v dílčím povodí Horního a středního Labe (Polabská nížina). Následuje živočišná výroba – produkce hovězího, vepřového a drůbežního masa. V dílčím povodí Horní Vltavy je také významnou měrou zastoupeno rybníkářství (produkce sladkovodních ryb).

Energetika

Mezi největší producenty elektrické energie v jednotlivých dílčích povodích patří:

- HSL: uhelné elektrárny ve Chvaleticích, Opatovicích nad Labem a Poříčí, vodní elektrárny (19 MVE s výkonem nad 1MW), solární elektrárny
- BER: tepelná elektrárna v Plzni, vodní elektrárny na větších vodních dílech, solární elektrárny
- HVL: jaderná elektrárna Temelín, vodní elektrárny na Vltavské kaskádě
- OHL: tepelné elektrárny (11 elektráren – Tisová, Tušimice, Prunéřov, Počeradky, Mělník, Ledvice), vodní elektrárny

Využití území

Způsob využití území poskytuje představu o tom, jakým způsobem je původní krajina přetvořena lidskou činností a jakým způsobem může způsob využití ovlivňovat odtokové poměry a jakost vod.

Přehled využití území je uveden v následující tabulce I.1.5:

Tab. I.1.5 – Přehled využití území

Třída dle CORINE	Název	Výměra	Výměra
		[km ²]	[%]
100	Uměle přetvořené povrchy (městská zástavba, průmysl, a obchodní zóny, doprava, městská zeleň a sportovní plochy)	2738	5%
130	Doly, skládky, stavenišťe	269	1%
210	Orná půda	18995	38%
221	Vinice	5	< 1%
222	Sady, chmelnice, zahradní plantáže	218	< 1%
230	Travní porosty	4671	9%
240	Smišené zemědělské oblasti	4705	9%
300	Lesy a polopřirodní vegetace	17664	35%
512	Vodní plochy	415	1%
Celkem		49 679	100%

Zdroj: tabulky I.1.11 v PDP a CORINE landCover 2006

I.2. Povrchové vody

Povrchovými vodami jsou vody přirozeně se vyskytující na zemském povrchu, v kapalném i pevném skupenství. Jsou to zejména vody ve vodních tocích, včetně vod ve vodních tocích uměle vzdutých pomocí jezů, přehrad a vod v rybnících, a vody odtékající po zemském povrchu vzniklé z dešťových srážek. Povrchovými vodami jsou i vody, které přechodně protékají zakrytými úseky, tunely nebo v nadzemních vedeních, a vody vyskytující se v jezerech, tzv. nebeských rybnících, resp. obecně v prohlubních na zemském povrchu bez odtoku vody, dále vody v odstavených ramenech vodních toků.

I.2.1. Poloha a hranice útvarů povrchových vod a jejich referenční podmínky

Útvar povrchové vody je vymezené významné soustředění povrchových vod v určitém prostředí, charakterizované společnou formou jejich výskytu nebo společnými vlastnostmi vod a znaky hydrologického režimu, například v jezeru, ve vodní nádrži, v korytě vodního toku.

Útvar povrchových vod je hydrologická jednotka vymezená za účelem vodohospodářského plánování. V pravém slova smyslu je vodní útvar vodní tok, úsek vodního toku nebo vodní nádrž. Vodní útvary byly vymezeny tak, aby bylo možno monitorovat a hodnotit jejich stav. Za tímto účelem existují reprezentativní profily, které leží většinou v uzávěrových profilech povodí vodních útvarů. Na úrovni vodních útvarů probíhá realizace programů opatření podle § 26 vodního zákona [L1] a RSV. Na území České republiky může být útvar povrchových vod v kategorii řeka nebo kategorii jezero. Vyhláška č. 49/2011 Sb., o vymezení útvarů povrchových vod [L12] definuje kategorie vodních útvarů následovně:

Řekou je útvar povrchové vody tekoucí v převážné části po zemském povrchu, který může téci v části toku pod povrchem. Může se jednat o přirozené nebo umělé (kanály, náhony) vodní toky.

Jezerem je útvar stojaté povrchové vody, například přirozené jezero, vodní nádrž na toku, rybník a umělé jezero.

V prvním plánovacím období bylo vymezeno 1141 útvarů povrchových vod (Fuksa, 2005; Fuksa, Prchalová, et al., 2004). Útvary byly vymezeny a členěny na základě hydrografických a geografických kritérií. Pro druhé plánovací období došlo ke změně typologie a na základě této změny došlo k novému vymezení útvarů povrchových vod (Metodika vymezení útvarů povrchových vod, 2010; Langhammer et al.).

Podkladem pro nové vymezení útvarů povrchových vod byl Guidance dokument č. 2 Identifikace vodních útvarů¹.

Zároveň s novým vymezením útvarů povrchových vod došlo ke změně jejich identifikátorů. V prvním plánovacím cyklu bylo používáno osmimístného číselného identifikátoru pro kategorii řeka a desetimístného číselného identifikátoru pro kategorii jezero. Nově je využíván identifikátor, který je složen z písmeno-číselného identifikátoru, u kterého první tři znaky představují písmennou zkratku dílčího povodí a další čtyři číselné znaky představují jedinečné identifikační číslo. U kategorie jezero je navíc doplněno na posledním místě identifikátoru písmeno J.

Všechny stojaté vodní útvary byly zařazeny do kategorie „jezero“² a tekoucí vodní útvary do kategorie „řeka“.

V kategorii jezero došlo k novému vymezení na základě nového kritéria - všechny vodní nádrže a zatopené zbytkové jámy po těžbě nerostů s plochou hladiny nad 0,5 km².

V níže uvedené tabulce je uvedena změna počtu útvarů povrchových vod mezi prvním a druhým plánovacím obdobím:

Tab. I.2.1. – Počty útvarů povrchových vod v jednotlivých plánovacích obdobích

Kategorie řeka	Vymezení v 1. plánovacím období	Vymezení v 2. plánovacím období
HVL	140	144
BER	93	86
DVL	79	79
HSL	203	197
OHL	137	130
<i>Celkem</i>	<i>652</i>	<i>636</i>
Kategorie jezero	Vymezení v 1. plánovacím období	Vymezení v 2. plánovacím období
HVL	15	18
BER	6	5
DVL	4	4
HSL	11	10
OHL	11	12
<i>Celkem</i>	<i>47</i>	<i>49</i>

Geografické rozmístění útvarů povrchových vod je znázorněno v mapě I.2.1.

Mapa I.2.1 – Vymezení útvarů povrchových vod

Referenční podmínky

Referenční podmínky představují stav složek ekologického stavu bez antropogenního ovlivnění (nenarušené podmínky) a byly stanoveny pro složky ekologického stavu – makrozoobentos, fytoobentos, makrofyta, ryby a fyzikálně-chemické složky a chemické složky. Hodnoty referenčních podmínek slouží k stanovení limitů velmi dobrého ekologického stavu v souladu s přílohami č. 4, 5, 6 a 7 vyhlášky č. 98/2011 Sb., o způsobu hodnocení povrchových vod [L5]. Popis stanovení a hodnoty referenčních podmínek je uveden v jednotlivých metodikách výše uvedených složek, které jsou k dispozici na internetových stránkách MŽP v sekci „voda“ → Monitoring vod → Metodiky a normy³.

¹ Původní název: Guidance document No. 2 – Identification of Water Bodies, 2003 (http://www.dibavod.cz/data/gd_2_en.pdf?PHPSESSID=b32f83c256d387bb29c)

² Na základě požadavku Evropské komise budou reportovány jako kategorie „řeka“.

³ Pro makrozoobentos:

[http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/prehled_akceptovanych_metodik_tekoucich_vod/\\$FILE/OOV-Makrozoobentos-20130129.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/prehled_akceptovanych_metodik_tekoucich_vod/$FILE/OOV-Makrozoobentos-20130129.pdf)

Pro složku fytoobentos:

[http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/prehled_akceptovanych_metodik_tekoucich_vod/\\$FILE/OOV-Fytoobentos-20130129.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/prehled_akceptovanych_metodik_tekoucich_vod/$FILE/OOV-Fytoobentos-20130129.pdf)

I.2.2. Ekoregiony a typy útvarů povrchových vod

Česká část mezinárodní oblasti povodí Labe leží kompletně v úmoří Baltského moře a v ekoregionu Centrální vysočina.

Parametry typologie (Vymezení typů vodních toků, 2009; RNDr. Jakub Langhammer, Ph.D. a kol.) byly navrženy tak, aby respektovaly požadavky RSV a zároveň umožňovaly vyjádřit specifika variability přírodních poměrů České republiky, měly obecnou vypovídací schopnost, vyjadřovaly variabilitu monitorovaných složek ekologického stavu a nebyly vzájemně závislé. Typologie vodních toků je založena na kombinaci čtyř parametrů: úmoří, nadmořské výšky, geologického podloží a řádu toku podle Strahlera. Jednotlivé parametry jsou dále členěny do kategorií, vyjadřující minimální možný počet obecných kategorií při zachování funkční heterogenity. Parametry typologie a kategorizaci jednotlivých parametrů shrnuje následující tabulka:

Tabulka I.2.2a - Popisné charakteristiky kategorie řeka

Popisná charakteristika	Pozice v čtyřmístném kódu *	Počet kritérií popisné charakteristiky	Kritérium	Kód kritéria
Úmoří	A	3	Severní moře	1
			Baltské moře	2
			Černé moře	3
nadmořská výška v m n. m. (h)	B	4	$h < 200$	1
			$200 \leq h < 500$	2
			$500 \leq h < 800$	3
			$h \geq 800$	4
Geologie	C	2	krystalinikum a vulkanity	1
			pískovce, jílovce, kvartér	2
řád toku **	D	3	potoky (řád 1 - 3)	1
			řičky (řád 4 - 6)	2
			řeky (řád 7 - 9)	3

*typ útvarů povrchových vod kategorie řeka je určen čtyřmístným kódem v obecném formátu A-B-C-D

**řád toku stanovený podle metody Strahlera

Tabulka I.2.2b - Popisné charakteristiky kategorie jezero

Popisná charakteristika	Pozice	Počet kritérií	Kritérium	Kód
Nadmořská výška v m n.m. Bpv (h)	A	3	$h < 200$	1
			$200 \leq h \leq 700$	2
			$h \geq 700$	3
Zeměpisná šířka (zš)	B	1	$48,63443N \leq zš < 50,79530N$	1
Zeměpisná délka (zd)	C	1	$12,35094E \leq zd < 18,53515E$	1
Maximální hloubka v m (max)	D	2	$z_{max} < 13$	1
			$z_{max} > 13$	2
Geologie	E	2	Krystalinikum a vulkanity	1
			Pískovce, jílovce, kvartér	2
Velikost v km ² (A)	F	1	$A > 0,5$	1
Průměrná hloubka vody v m (zprum)	G	2	$z_{prum} < 5$	1
			$z_{prum} > 5$	2
Doba zdržení v letech (TRT)	H	3	$TRT \leq 0,1$	1
			$0,1 < TRT < 0,5$	2
			$TRT \geq 0,5$	3

Pro složku fytoplankton:

[http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/prehled_akceptovanych_metodik_tekoucich_vod/\\$FILE/OOV-Fytoplankton-20130129.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/prehled_akceptovanych_metodik_tekoucich_vod/$FILE/OOV-Fytoplankton-20130129.pdf)

Pro složku ryby: [http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/prehled_akceptovanych_metodik_tekoucich_vod/\\$FILE/OOV-Ryby-20130129.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/prehled_akceptovanych_metodik_tekoucich_vod/$FILE/OOV-Ryby-20130129.pdf)

Pro složku fyzikálně chemické složky:

[http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/prehled_akceptovanych_metodik_tekoucich_vod/\\$FILE/HMWB_reka_fyz_chem\(zatim_neakceptovano\)-20140207.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/prehled_akceptovanych_metodik_tekoucich_vod/$FILE/HMWB_reka_fyz_chem(zatim_neakceptovano)-20140207.pdf)

Typ útvaru je určen osmimístným kódem ve formátu A-B-C-D-E-F-G-H.

V České republice lze celkem vymezit 47 typů vodních toků, v české části mezinárodní oblasti povodí Labe se nachází 17 typů vodních toků, nejvíce je zastoupen typ 1-2-1-2 a 1-2-2-2. Počty útvarů povrchových vod kategorie „řeka“ pro jednotlivé typy jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka I.2.2c - Přehled typů útvarů povrchových vod kategorie řeka

Typ útvarů	Úmoří	Nadmořská výška - uzávěrový profil [m n. m.]	Geologie	Řád toku - uzávěrový profil	Počet ÚPV kategorie řeka
1-1-1-2	Severní moře	pod 200	Krystalinikum a vulkanity	řičky (řád 4 - 6)	3
1-1-1-3	Severní moře	pod 200	Krystalinikum a vulkanity	řeky (řád 7 - 9)	3
1-1-2-1	Severní moře	pod 200	Pískovce, jílovce, kvartér	potoky (řád 1 - 3)	3
1-1-2-2	Severní moře	pod 200	Pískovce, jílovce, kvartér	řičky (řád 4 - 6)	20
1-1-2-3	Severní moře	pod 200	Pískovce, jílovce, kvartér	řeky (řád 7 - 9)	17
1-2-1-1	Severní moře	200 – 500	Krystalinikum a vulkanity	potoky (řád 1 - 3)	16
1-2-1-2	Severní moře	200 – 500	Krystalinikum a vulkanity	řičky (řád 4 - 6)	206
1-2-1-3	Severní moře	200 – 500	Krystalinikum a vulkanity	Řeky (řád 7 – 9)	12
1-2-2-1	Severní moře	200 – 500	Pískovce, jílovce, kvartér	potoky (řád 1 - 3)	40
1-2-2-2	Severní moře	200 – 500	Pískovce, jílovce, kvartér	řičky (řád 4 - 6)	171
1-2-2-3	Severní moře	200 – 500	Pískovce, jílovce, kvartér	řeky (řád 7 - 9)	20
1-3-1-1	Severní moře	500 – 800	Krystalinikum a vulkanity	potoky (řád 1 - 3)	22
1-3-1-2	Severní moře	500 – 800	Krystalinikum a vulkanity	řičky (řád 4 - 6)	82
1-3-2-1	Severní moře	500 – 800	Pískovce, jílovce, kvartér	potoky (řád 1 - 3)	1
1-3-2-2	Severní moře	500 – 800	Pískovce, jílovce, kvartér	řičky (řád 4 - 6)	9
1-4-1-1	Severní moře	nad 800	Krystalinikum a vulkanity	potoky (řád 1 - 3)	5
1-4-1-2	Severní moře	nad 800	Krystalinikum a vulkanity	řičky (řád 4 - 6)	6

V České republice lze celkem vymezit 16 typů útvarů povrchových vod kategorie jezero, v české části mezinárodní oblasti povodí Labe se nachází 13 typů, nejvíce je zastoupen typ 2BC21F22 (10) a 2BC12F12 (7). Počty útvarů povrchových vod kategorie řeka pro jednotlivé typy jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka I.2.2d - Přehled typů útvarů povrchových vod kategorie jezero

Typ útvarů	Nadmořská výška - uzávěrový profil [m n. m.]	Max. hloubka [m]	Geologie	Průměrná hloubka vody [m]	Doba zdržení v letech	Celkem útvarů pov. vod kategorie jezero
1BC22F23	< 200	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	≥ 0,5	2
2BC11F11	200-700	< 13	krystalinikum a vulkanity	< 5	≤ 0.1	7
2BC11F12	200-700	< 13	krystalinikum a vulkanity	< 5	0.1 - 0.5	5
2BC11F13	200-700	< 13	krystalinikum a vulkanity	< 5	≥ 0,5	1
2BC12F11	200-700	< 13	krystalinikum a vulkanity	< 5	≤ 0.1	2
2BC12F12	200-700	< 13	krystalinikum a vulkanity	< 5	0.1 - 0.5	7
2BC21F21	200-700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	≤ 0.1	3
2BC21F22	200-700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	0.1 - 0.5	10
2BC21F23	200-700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	≥ 0,5	3
2BC22F23	200 - 700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	≥ 0,5	3
3BC11F12	≥ 700	< 13	krystalinikum a vulkanity	< 5	0.1 - 0.5	1

3BC21F22	≥ 700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	0.1 - 0.5	2
3BC21F23	≥ 700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	≥ 0,5	3

Mapa I.2.2 – Typy útvarů povrchových vod

I.2.3. Umělé a silně ovlivněné vodní útvary

Silně ovlivněné vodní útvary jsou útvary povrchové vody, které v důsledku fyzických změn způsobených lidskou činností mají podstatně změněný charakter, podle určení členským státem v souladu s ustanoveními přílohy II. RSV lze charakter vodního útvaru považovat za změněný, jestliže došlo k podstatným změnám hydromorfologie vodního útvaru, které jsou trvalé, nikoliv vratné, přechodné nebo krátkodobé, a mění jak morfologické tak hydrologické charakteristiky.

Umělý vodní útvar je útvar povrchové vody vytvořený lidskou činností, který byl vytvořen v místě, kde předtím žádný vodní útvar neexistoval a který nebyl vytvořen přímou fyzickou změnou či posunem nebo novým vymezením stávajícího vodního útvaru. Pokud dojde v rámci vodního útvaru k přesunu na nové místo nebo změně kategorie, například nádrž vytvořená přehrazením řeky, jsou takové vodní útvary považovány za silně ovlivněné, nikoliv umělé.

Během přípravných prací druhého plánovacího cyklu bylo provedeno převymezení silně ovlivněných útvarů povrchových vod (dále jen „HMWB“) a umělých útvarů povrchových vod (dále jen „AWB“). Toto vymezení bylo provedeno podle Metodiky určení silně ovlivněných vodních útvarů [O17].

Nutnost nového HMWB a AWB vyplynula především z převymezení útvarů povrchových vod, změn některých souvisejících metodických postupů (např. hodnocení stavu povrchových vod) i ze zkušeností s výsledky prvního plánovacího cyklu a jejich porovnání s okolními státy.

Vymezení umělých a silně ovlivněných vodních útvarů probíhalo v pěti krocích.

Krok 1- Prvotní rozdělení útvarů podle míry hydromorfologického ovlivnění

Účelem bylo z dalšího posuzování vyřadit útvary, u kterých je evidentní, že nemohou z důvodu významných hydromorfologických změn dosáhnout dobrého ekologického stavu. Výstupem byly vodní útvary umělé, a evidentní kandidáti HMWB a útvary s hydromorfologickým ovlivněním, jejichž míru bylo nutné dále posoudit.

Krok 2- Posouzení ekologického stavu podle biologické složky

V tomto kroku byly posuzovány vodní útvary s hydromorfologickým ovlivněním, jejich míru je dále nutné posoudit. Nutným podkladem k tomuto posouzení je hodnocení biologické složky ekologického stavu vodních útvarů, toto hodnocení nebylo zpracováno v době vymezování HMWB, proto nebyl do procesu zahrnut celý krok 2 dle metodiky.

Krok 3- Posouzení morfologického stavu

Určení, zda morfologické změny vodního útvaru jsou natolik významné, že útvar nemůže dosáhnout dobrého ekologického stavu. Tyto vodní útvary postupují do kroku 4. V případě že morfologické změny jsou vyhodnoceny jako nevýznamné, je vodní útvar zařazen mezi útvary přírodní.

Krok 4- Specifické způsoby užívání

Způsoby užívání dle českých specifik vycházející z článku IV (3) RSV, který vymezuje skupiny uznatelných užívání, v jejichž souvislosti byly provedeny významné změny v hydromorfologii. Přitom změny hydromorfologických vlastností nutné k dosažení dobrého ekologického stavu by měly výrazně nepříznivé účinky na tato uznatelná užívání:

- Zásobování pitnou vodou
- Závlahy
- Výroba elektrické energie v rámci vodních útvarů v kategorii jezero a v rámci vodních útvarů v kategorii řeky v případě instalovaného výkonu nad 2 MW (vztaženo k jedné překážce na toku)

- Rekreační v rámci vodních útvarů kategorie jezero
- Ochrana intravilánu před povodněmi
- Trvalé rozvojové činnosti člověka: chov ryb v rámci vodních útvarů kategorie jezero a odběry vod pro průmysl
- Plavba v rámci vodních útvarů kategorie řeka, které jsou vymezeny jako vodní cesty dopravně významné využívané
- Širší okolí tzn., že ve zvláštních případech je třeba zvažovat přírodní, kulturní nebo historické hodnoty (např. archeologické naleziště, technická památka, chráněné území s výskytem ohrožených druhů organismů), tyto případy by měly být posuzovány individuálně.

Krok 5- Posouzení možnosti nápravy zjištěného stavu

U útvarů, které mají významné hydromorfologické změny a zároveň spadají minimálně do jednoho ze způsobů užívání kroku 4, je posuzováno, zda je možné provedené změny pomocí vhodně zvolených opatření odstranit.

Z celkového počtu 685 vodních útvarů v české části mezinárodní oblasti povodí Labe bylo v konečném vymezení evidováno celkem 77 vodních útvarů jako silně ovlivněných. Jejich typologické rozdělení je zřejmé z tabulky I.2.3d a I.2.3e.

V české části mezinárodní oblasti povodí Labe bylo vymezeno celkem 8 umělých vodních útvarů. Rozdělení AWB do jednotlivých typů je zřejmé z tabulky I.2.3.b a I.2.3.c.

Všechny útvary povrchových vod v kategorii „jezero“ jsou buď HMWB nebo AWB.

Tab. I.2.3a – Počty silně ovlivněných a umělých útvarů povrchových vod

Dílčí povodí	HMWB	AWB	Celkem
HVL	19	2	21
BER	5	0	5
DVL	6	1	7
HSL	37	0	37
OHL	10	5	15
<i>Celkem</i>	<i>77</i>	<i>8</i>	<i>85</i>

Tab. I.2.3b – Přehled typů umělých ÚPV v kategorii řeka

Typ VÚ	Úmoří	Nadmořská výška - uzávěrový profil [m n. m.]	Geologie	Řád toku - uzavěrový profil	Počet ÚPV kategorie řeka
1-1-2-3	Baltské moře	< 200	Pískovce, jílovce, kvartér	Řeky (řád 7 - 9)	1
1-2-1-1	Baltské moře	200 - 500	Krystalinikum a vulkanity	Potoky (řád 1 - 3)	1
1-2-2-2	Baltské moře	200 - 500	Pískovce, jílovce, kvartér	Řičky (řád 4 - 6)	2

Tab. I.2.3c – Přehled typů umělých ÚPV v kategorii jezero

Typ útvarů povrchových vod	Nadmořská výška [m n.m.]	Maximální hloubka [m]	Geologie	Velikost plochy [km ²]	Průměrná hloubka vody [m]	Doba zdržení [roky]	Počet VÚ kategorie jezero
1BC22F23	< 200	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 0,5	> 5	≥ 0,5	2
2BC22F23	200 - 700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 0,5	> 5	≥ 0,5	2

Tab. I.2.3d – Přehled typů silně ovlivněných ÚPV v kategorii řeka

Typ útvarů	Úmoří	Nadmořská výška - uzávěrový profil [m n. m.]	Geologie	Řád toku - uzávěrový profil	Počet ÚPV kategorie řeka
1-1-1-3	Severní moře	pod 200	Krystalinikum a vulkanity	řeky (řád 7 - 9)	1
1-1-2-1	Severní moře	pod 200	Pískovce, jílovce, kvartér	potoky (řád 1 - 3)	3
1-1-2-2	Severní moře	pod 200	Pískovce, jílovce, kvartér	řičky (řád 4 - 6)	3
1-1-2-3	Severní moře	pod 200	Pískovce, jílovce, kvartér	řeky (řád 7 - 9)	8
1-2-1-3	Severní moře	200 – 500	Krystalinikum a vulkanity	Řeky (řád 7 – 9)	1
1-2-2-1	Severní moře	200 – 500	Pískovce, jílovce, kvartér	potoky (řád 1 - 3)	8
1-2-2-2	Severní moře	200 – 500	Pískovce, jílovce, kvartér	řičky (řád 4 - 6)	8
1-2-2-3	Severní moře	200 – 500	Pískovce, jílovce, kvartér	řeky (řád 7 - 9)	1

Tab. I.2.3e – Přehled typů silně ovlivněných ÚPV v kategorii jezero

Typ útvarů	Nadmořská výška - uzávěrový profil [m n. m.]	Max. hloubka [m]	Geologie	Průměrná hloubka vody [m]	Doba zdržení v letech	Celkem útvarů pov. vod kategorie jezero
1BC22F23	< 200	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	≥ 0,5	2
2BC11F11	200-700	< 13	krystalinikum a vulkanity	< 5	≤ 0.1	7
2BC11F12	200-700	< 13	krystalinikum a vulkanity	< 5	0.1 - 0.5	5
2BC11F13	200-700	< 13	krystalinikum a vulkanity	< 5	≥ 0,5	1
2BC12F11	200-700	< 13	krystalinikum a vulkanity	< 5	≤ 0.1	2
2BC12F12	200-700	< 13	krystalinikum a vulkanity	< 5	0.1 - 0.5	7
2BC21F21	200-700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	≤ 0.1	3
2BC21F22	200-700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	0.1 - 0.5	10
2BC21F23	200-700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	≥ 0,5	3
2BC22F23	200 - 700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	≥ 0,5	3
3BC11F12	≥ 700	< 13	krystalinikum a vulkanity	< 5	0.1 - 0.5	1
3BC21F22	≥ 700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	0.1 - 0.5	2
3BC21F23	≥ 700	> 13	pískovce, jílovce, kvartér	> 5	≥ 0,5	3

Mapa I.2.3 – Kategorie útvarů povrchových vod

I.3. Podzemní vody

K podzemním vodám patří podle definice pojmů v článku 2 (2) RSV veškeré vody pod zemským povrchem v pásmu nasycení a v přímém kontaktu s horninovým prostředím nebo půdním podložím. Útvar podzemní vody je příslušný objem podzemních vod ve zvodnělé vrstvě (kolektoru) nebo vrstvách, přičemž zvodnělou vrstvou (kolektorem) se rozumí podzemní vrstva nebo souvrství hornin o dostatečné propustnosti, umožňující významnou spojitou akumulaci podzemní vody nebo její proudění či odběr. Při vymezení útvarů podzemních vod se vycházelo ze Guidance dokumentu č. 2 Identifikace vodních útvarů. V souladu s tímto dokumentem bylo přihlédnuto k hydrogeologickým poměrům, charakteristikám proudění v kolektoru, vodohospodářskému využití a antropogenním vlivům natolik, aby bylo možno útvary podzemních vod hodnotit jako relativně homogenní jednotky z hlediska jejich stavu. Hranice útvarů respektují podle jejich charakteristik hydrogeologické, hydraulické a hydrologické hranice.

Útvary podzemních vod byly vymezeny ve třech hloubkových vrstvách ležících nad sebou:

- útvary podzemních vod – svrchní (kvartér, coniak),
- útvary podzemních vod – hlavní,
- útvary podzemních vod – hlubinné.

Svrchní a hlubinné útvary podzemních vod jsou rozšířeny pouze lokálně, hlavní vrstva útvarů je vymezena v celé české části oblasti povodí Labe.

Přeshraniční útvary podzemních vod nebyly vymezeny. Existují sice přeshraniční zvodně podzemních vod (kolektory) a také bylo zjištěno přeshraniční proudění podzemních vod. Zjištěné proudění a přeshraniční zvodně jsou však prokazatelně lokálního charakteru.

Oproti prvnímu plánu povodí došlo ve vymezení útvarů podzemních vod jen k nepatrným změnám – v souvislosti s vymezením dílčích povodí byl jeden útvar podzemních vod rozdělen a jejich počet tak vzrostl z 99 na 100 útvarů. Změnil se však počet útvarů podzemních vod, přiřazených jednotlivým dílčím povodím (viz tabulka I.3.a).

Tab. I.3a – Počty útvarů podzemních vod v jednotlivých plánovacích obdobích

Dílčí povodí	Vymezení v 1. plánovacím období	Vymezení v 2. plánovacím období
BER	14	15
DVL	3	5
HSL	41	41
HVL	13	12
OHL	28	27
Celkem	99	100

Tab. I.3b - Přehled útvarů podzemních vod a jejich přiřazení ke geologickým jednotkám

Geologická jednotka	Počet útvarů			Typ hornin	Průměrná velikost - medián [km ²]	Plocha [km ²]
	Svrchní	Hlavní	Hlubinné			
Kvartérní a propojené kvartérní a neogenní sedimenty	18	-	-	Štěrkopísek	100,2	2107,4
Terciérní a křídové sedimenty pánví	-	8	-	Pískovce a slepence	388,9	3 123,2
Sedimenty svrchní křída	1	32	3	Pískovce a slepence, prachovce, jílovce a slínovce	299,3	17 747,8
Sedimenty permokarbonu	-	9	-	Pískovce a slepence	198,7	3 434,0
Horniny krystalinika, proterozoika a paleozoika	-	29	-	Převážně metamorfitů a granitoidů, břidlice a droby, vápence	518,1	30 058,3

Útvary povrchových vod závislé na podzemních vodách

V souladu s požadavky RSV je potřeba identifikovat vodní ekosystémy, závislé na podzemních vodách. Jedná se o útvary povrchových vod, ve kterých byl zjištěn významnější podíl základního odtoku – a to jak na základě vypočítaných údajů o indexu základního odtoku ze sledování povrchových vod, tak na základě analogie podle typu hydrogeologické struktury, převládající v mezipovodí útvaru povrchových vod. Takto byly hodnoceny jen útvary povrchových vod tekoucích (hodnocení ovlivnění nádrží podzemními vodami nelze tímto způsobem zjednodušit) a zároveň pro útvary, které mají plochu mezipovodí na území ČR větší než 10 km². Tímto způsobem bylo v národní části oblasti povodí Labe identifikováno 123 útvarů povrchových vod, závislých na podzemních vodách a 120 útvarů podzemních vod, na kterých jsou závislé útvary povrchových vod (počty se liší vzhledem k tomu, že vazby mezi útvary povrchových a podzemních vod nerespektují dílčí povodí).

Dílčí povodí HSL a dílčí povodí OHL mají jedno z nejvyšších zastoupení těchto útvarů, neboť se nejčastěji vyskytují v těch útvarech povrchových vod, kde převládají sedimenty svrchní křída (viz tabulka I.3.c).

Tab. I.3c – Seznam útvarů podzemních vod a souvisejících útvarů povrchových vod

DP	Počet útvarů podzemních vod se souvisejícími útvary povrchových vod	Počet útvarů povrchových vod se souvisejícími útvary podzemních vod
BER	8	8
DVL	5	6
HSL	54	57
HVL	14	13
OHL	39	39
<i>Celkem</i>	<i>120</i>	<i>123</i>

Pro útvary podzemních vod je nutné také stanovit přímo závislé terestrické ekosystémy, zastoupené oblastmi vymezenými pro ochranu stanovišť nebo druhů vázaných na vodní prostředí, včetně území NATURA 2000.

Základem byla analýza území vymezených podle článku 6 a přílohy IV (1v) RSV, které jsou nebo budou vymezeny pro ochranu stanovišť nebo druhů vázaných na vody a kde stav vod je důležitým faktorem jejich ochrany.

Z tohoto seznamu se pak vybíraly suchozemské ekosystémy, kde se předpokládá jejich závislost na podzemních vodách.

V české části mezinárodní oblasti povodí Labe bylo vymezeno celkem 25 útvarů podzemních vod s přímou vazbou na suchozemské ekosystémy (viz tabulka I.3d).

Tab. I.3d – Seznam útvarů podzemních vod se závislými terestrickými ekosystémy

DP	Počet útvarů podzemních vod se závislými terestrickými ekosystémy
BER	1
DVL	0
HSL	11
HVL	5
OHL	9
<i>Celkem</i>	25

Mapa I.3 – Vymezení útvarů podzemních vod

I.4. Chráněné oblasti

Chráněnou oblastí se podle ustanovení § 2 vyhlášky č. 24/2011 Sb. [L2], rozumí území, které v návaznosti na vodní útvary povrchové nebo podzemní vody vyžaduje ochranu podle vodního zákona [L1] nebo zákona o ochraně přírody a krajiny [L42].

Mezi chráněné oblasti patří:

- › oblasti určené pro odběr vody pro lidskou potřebu,
- › povrchové vody využívané ke koupání,
- › oblasti citlivé na živiny,
- › oblasti vymezené pro ochranu stanovišť nebo druhů,
- › mokřady.

V české části mezinárodní oblasti povodí Labe se vyskytují tyto chráněné oblasti:

Oblasti určené pro odběr vody pro lidskou spotřebu

Místa odběrů vody pro lidskou spotřebu zahrnují území, která jsou využívána pro odběry podzemní nebo povrchové vody určené pro lidskou spotřebu a kdy odebírané množství vody za den je vyšší než 10 m³ nebo zásobuje více než 50 osob a území uvažovaná pro tyto účely. Podle současně platné legislativy jsou odběry povrchových a podzemních vod podle vodního zákona povolovány místně příslušným vodoprávním úřadem na dobu určitou. Příslušní správci povodí mají povinnost podle stejného zákona a souvisejících vyhlášek č. 431/2001 Sb. (o vodní bilanci) a č. 391/2004 Sb. (o evidenci stavu vod) shromažďovat a ukládat do informačního systému veřejné správy příslušné údaje o odběrech.

V české části mezinárodní oblasti povodí Labe jsou do této kategorie zařazeny všechny evidované odběry povrchové a podzemní vody, na které se vztahuje ohlašovací povinnost pro vodní bilanci (odebírané množství je větší než 6000 m³ za rok nebo 500 m³ za kalendářní měsíc, tedy asi 16,5 m³ za den). Celkem se jedná o 2155 odběrů, z nichž je 2052 odběrů podzemních vod a 103 odběrů povrchových vod.

Tab. I.4.a - Oblasti určené pro odběr vody pro lidskou spotřebu

Dílčí povodí	Odběry povrchové vody	Odběry podzemní vody
HVL	20	415
BER	15	291
DVL	13	298
HSL	27	619
OHL	28	429
<i>Celkem</i>	<i>103</i>	<i>2052</i>

Vedle odběrů, které jsou řádně povoleny a provozovány, vyžaduje RSV, aby byly uvedeny i vodní útvary (oblasti), kde se s odběrem vody počítá v budoucnu. Proto jsou v české části mezinárodní oblasti povodí Labe jako výhledová území pro odběr vody pro lidskou spotřebu zařazeny chráněné oblasti přirozené akumulace vody (dále jen „CHOPAV“). Jedná se celkem o 14 CHOPAV, jejichž výčet je uveden v následující tabulce I.4.b:

Tab. I.4.b – Chráněné oblasti přirozené akumulace vod

Číslo CHOPAV	Název CHOPAV	Zřizovací dokument CHOPAV	Plocha [km ²]	Dílčí povodí	Mezinárodní oblast povodí	Poznámka
106	Šumava	Nařízení vlády č. 40/1978 Sb.	168,41	HVL, BER	Labe	pro povrchové vody, vymezení je shodné s hranicí CHKO
108	Brdy	Nařízení vlády č. 10/1979 Sb.	447,33	HVL, BER, DVL	Labe	pro povrchové vody
111	Novohradské hory	Nařízení vlády č. 10/1979 Sb.	331,61	HVL	Labe	pro povrchové vody
218	Třeboňská pánev	Nařízení vlády č. 85/1981 Sb.	893,49	HVL	Labe	pro podzemní vody
214	Chebská pánev a Slavkovský les	Nařízení vlády č. 85/1981 Sb.	1096,52	BER, OHL	Labe	pro povrchové i podzemní vody
107	Žďárské vrchy	Nařízení vlády č. 40/1978 Sb.	696,77	DVL, HSL	Labe/Dunaj	Povrchové vody
215	Severočeská křída	Nařízení vlády č. 85/1981 Sb.	3702,03	DVL, HSL, OHL	Labe/Odra	Povrchové vody
103	Jizerské hory	Nařízení vlády č. 40/1978 Sb.	370,67	HSL	Labe, Odry	Typ 1
104	Krkonoše	Nařízení vlády č. 40/1978 Sb.	368,31	HSL	Labe, Odry	Typ 1
105	Orlické hory	Nařízení vlády č. 40/1978 Sb.	231,27	HSL	Labe	Typ 1
113	Žamberk-Králiky	Nařízení vlády č. 10/1979 Sb.	511,64	HSL	Labe, Dunaje	Typ 1
216	Východočeská křída	Nařízení vlády č. 85/1981 Sb.	2694,67	HSL	Labe, Dunaje	Typ 2
217	Polická pánev	Nařízení vlády č. 85/1981 Sb.	218,17	HSL	Labe, Odry	Typ 2
110	Krušné hory	Nařízení vlády č. 10/1979 Sb.	1484,05	OHL	Labe	pro povrchové vody

Povrchové vody využívané ke koupání

Směrnice 2006/7/ES o řízení jakosti vod ke koupání byla plně transponována novelou zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů [L7]. Povrchové vody využívané ke koupání (koupací vody) jsou podle § 34 vodního zákona [L1] každoročně přezkoumávány a aktualizovány správci povodí ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí, Ministerstvem zemědělství, Ministerstvem zdravotnictví, vodoprávními úřady a příslušnými krajskými hygienickými stanicemi. Jako koupací vody jsou tímto způsobem zařazovány do seznamu povrchové vody, kde lze očekávat, že se v nich bude koupat velký počet osob. Výsledný seznam koupacích vod zpřístupní každoročně do 31. března veřejnosti k připomínkám na dobu 10 kalendářních dnů podle § 6g odst. 1 písm. a) zákona o ochraně veřejného zdraví Ministerstvo zdravotnictví.

Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem zemědělství předkládá Evropské komisi do 31. prosince kalendářního roku za uplynulou koupací sezónu zprávu o výsledcích monitorování a posouzení jakosti povrchových vod uvedených v seznamu koupacích vod.

Za referenční rok 2012 bylo za Českou republiku Evropské komisi hlášeno 186 profilů koupacích vod ve 160 koupacích oblastech. Z toho v české části mezinárodní oblasti povodí Labe na území České republiky bylo hlášeno 113 profilů koupacích vod v 96 koupacích oblastech. Jmenovitý seznam koupacích oblastí je uveden v následující tabulce I.4.c:

Tab. I.4.c – Povrchové vody využívané ke koupání

ID koupací oblasti / koupaliště ve volné přírodě	Název koupací oblasti	Kraj	Vodní tok	ID útvaru povrch. vod	ID útvaru podz. vod
Dílčí povodí Horní Vltavy					
KO310301	VN Lipno - pláž Černá v Pošumaví	Jihočeský	Olšina (vzdutá Vltava)	HVL_0105_J	63101
KO310302	VN Lipno - pláž Horní Planá	Jihočeský	Vltava	HVL_0105_J	63101
KO310303	VN Lipno - pláž Lipno nad Vltavou	Jihočeský	Slupečný potok (vzdutá Vltava)	HVL_0105_J	63101
KO310801	VN Orlík - veřejné tábořiště Podolsko	Jihočeský	Vltava	HVL_1055_J	63201
KO310802	VN Orlík - veřejné tábořiště Vojníkov	Jihočeský	Otava (vzdutá Vltava)	HVL_1525_J	63201
KO311401	rybník Hejtman	Jihočeský	Koštěnický potok	HVL_0570	65100
KO311402	Staňkovský rybník	Jihočeský	Koštěnický potok	HVL_0555_J	65100
KO320502	rybník Valcha	Plzeňský	Černíčský potok	HVL_1210	63101
KO321401	Velhartice - rybník Bušek	Plzeňský	Čeletický potok	HVL_1190	63101
KO610502	rybník Nadymač	Vysočina	Hamerský potok	HVL_0740	65100
Dílčí povodí Berounky					
PK210251	rybník Popovice	Středočeský	přítok Litavky	BER_0900	62300
PK212051	Příbram - Nový rybník	Středočeský	Příbramský potok	BER_0840	62300
PK212151	Tyršovo přírodní koupaliště	Středočeský	přítok Lišanského potoka	BER_0760	51310
PK320251	Babylon	Plzeňský	Bystřice	BER_0190	62122
PK320451	přírodní koupaliště Horšovský Týn - Podhájí	Plzeňský	Mračnický potok	BER_0210	62121
PK320253	přírodní koupaliště Kdyně - Hájovna	Plzeňský	Kojetický potok	BER_0230	62121
PK410551	Lido	Karlovarský	přítok Kosového potoka	BER_0060	62121
KO320501	rybník Hnačov	Plzeňský	Úslava	BER_0440	63101
KO320801	VN Hracholusky - Na Radosti	Plzeňský	Mže	BER_0165_J	62210
KO320802	VN Hracholusky - hráz	Plzeňský	Mže	BER_0165_J	62210
KO320901	lom - jezírko Košutka	Plzeňský	povodí Mže	BER_0170	51100
KO320902	Kamenný rybník	Plzeňský	přítok Boleveckého potoka	BER_0550	51100
KO320903	Senecký rybník	Plzeňský	Bolevecký potok	BER_0550	51100
KO320904	Šídlavský rybník	Plzeňský	Bolevecký potok	BER_0550	51100
KO320905	Velký Bolevecký rybník	Plzeňský	Bolevecký potok	BER_0550	51100
KO320906	Velký Bolevecký rybník - Ostende	Plzeňský	Bolevecký potok	BER_0550	51100
Dílčí povodí Dolní Vltavy					
PK104051	koupaliště ve volné přírodě Lhotka	Praha	Zátišský potok	DVL_0820	62500
PK104052	koupaliště ve volné přírodě Šeberák	Praha	Kunratický potok	DVL_0820	62500
PK105051	koupaliště ve volné přírodě Motol	Praha	Motolský potok	DVL_0820	62500
PK106051	koupaliště ve volné přírodě Džbán	Praha	Litovický potok	DVL_0820	62500
PK110051	koupaliště ve volné přírodě Hostivař	Praha	Botič	DVL_0740	62500
PK212251	Vyžlovský rybník	Středočeský	Jevanský potok	DVL_0640	63201
PK212252	rybník Jureček	Středočeský	Rokytky	DVL_0750	62500
KO210101	VN Slapy - Měřín	Středočeský	Vltava	DVL_0095_J	63203
KO210102	VN Slapy - Nová Rabyň	Středočeský	Vltava	DVL_0095_J	63203
KO210103	VN Slapy - Nová Živohošť	Středočeský	Vltava	DVL_0095_J	63203

KO210501	VN Slapy - Ždán	Středočeský	Vltava	DVL_0095_J	63203
KO210701	VN Slapy - Živohošť	Středočeský	Vltava	DVL_0095_J	63203
KO210702	VN Slapy - Županovice	Středočeský	Vltava	DVL_0095_J	63203
KO212001	VN Orlík - Lavičky	Středočeský	Vltava	DVL_0015_J	63201
KO212301	VN Orlík - Podskalí	Středočeský	Vltava	DVL_0015_J	63201
KO212302	VN Orlík - Popelíky	Středočeský	Vltava	DVL_0015_J	63201
KO212303	VN Orlík - Trhovky	Středočeský	Vltava	DVL_0015_J	63201
KO310701	VN Orlík - ATC Radava	Jihočeský	Vltava	DVL_0015_J	63201
KO610201	rybník Kachlička	Vysočina	Perlový potok	DVL_0260	65200
KO610202	rybník Ředkovec	Vysočina	Ředkovský potok	DVL_0320	65200
KO610301	VN Vřesník	Vysočina	Želivka	DVL_0370	65200
KO610302	VN Sedlice	Vysočina	Želivka	DVL_0370	65200
KO610401	Břevnická nádrž	Vysočina	Břevnický potok	DVL_0180	65200
KO611501	rybník Velké Dářko	Vysočina	Sázava	DVL_0125_J	43200
KO611502	VN Pílská	Vysočina	Sázava	DVL_2120	65200
KO610303	VN Trnávka	Vysočina	Trnava	DVL_0400	65200
KO611101	koupaliště Kožlí	Vysočina	přítok Hradištského potoka	DVL_0495_J	65200
Díličí povodí Horní a střední Labe					
KO211001	písník Hradištko	Středočeský	Hluboký potok	HSL_1340	43600
KO211601	Komárovský rybník - pláž v lese	Středočeský	Kněžmostka	HSL_2020	44200
KO520701	Oborský rybník - u veřejného tábořiště	Královéhradecký	přítok Javornice	HSL_1940	44200
KO520702	Oborský rybník - u RZ Eden	Královéhradecký	přítok Javornice	HSL_1940	44200
KO520901	VN Rozkoš - u autokempinku	Královéhradecký	Rovenský potok	HSL_0405_J	42210
KO530301	rybník Hluboký	Pardubický	Hluboký potok	HSL_0860	43600
KO530401	VN Seč Semtín	Pardubický	Chrudimka	HSL_0995_J	65321
KO530402	VN Seč Hoješín	Pardubický	Chrudimka	HSL_0995_J	65321
KO530403	VN Seč Ústupky	Pardubický	Chrudimka	HSL_0995_J	65321
KO530901	písník Březhrad	Pardubický	Plačický potok	HSL_0930	43600
KO531501	VN Pastviny - Panelovka	Pardubický	Divoká Orlice	HSL_0475_J	64200
KO531502	VN Pastviny - Šlechtův palouk	Pardubický	Divoká Orlice	HSL_0475_J	64200
KO610402	rybník Řeka	Vysočina	Doubrava	HSL_1190	43200
PK210351	písník Lhota	Středočeský	-	HSL_2090	11720
PK210353	jezero Konětopy	Středočeský	-	HSL_2090	11720
PK211551	písník Bakov n.Jizerou	Středočeský	-	HSL_2040	43600
PK211951	jezero Poděbrady	Středočeský	-	HSL_1480	43600
PK510953	koupaliště Sedmihorky	Liberecký	přítok Libuňky	HSL_1940	44200
PK520451	Dachova u Hořic	Královéhradecký	přítok Bystřice	HSL_1410	42500
PK520551	Stříbrný rybník	Královéhradecký	Stříbrný potok	HSL_0840	11100
PK531151	písník Mělice	Pardubický	-	HSL_1180	43600
Díličí povodí Ohře a dolního Labe					
KO410702	VN Tatrovce	Karlovarský	Tatrovický potok		61110

KO410203	VN Skalka - u ATC Podhoří	Karlovarský	Ohře	21100
KO410201	VN Jesenice - u ATC Rybářská bašta	Karlovarský	Odrava	21100
KO410202	VN Jesenice - u ATC Václav	Karlovarský	Odrava	21100
PK410251	koupaliště Jesenice - Dřenice	Karlovarský	Odrava	21100
PK410351	koupaliště Rolava - Karlovy Vary	Karlovarský	Rolava	21200
KO410601	Velký rybník	Karlovarský	Sadovský potok	21200
PK410751	VN Michal	Karlovarský	povodí Lobežského potoka od pramene po ústí do Ohře	21200
PK510151	Máchovo jezero - Borný	Liberecký	Robečský potok	46400
PK510152	Máchovo jezero - Doksy	Liberecký	Robečský potok	46400
PK510153	Máchovo jezero - Klůček	Liberecký	Robečský potok	46400
PK510154	Máchovo jezero - pláž Staré Splavy	Liberecký	Robečský potok	46400
PK510161	Máchovo jezero - pláž Hotelu Port	Liberecký	Robečský potok	46400
PK420351	Kamencové jezero	Ústecký	Otvický potok	21310
KO420301	VN Nechranice - Tušimice	Ústecký	Ohře	21200
KO420401	VN Nechranice - Kemp u hráze	Ústecký	Ohře	21320
PK420551	rybník Chmelař	Ústecký	Červený potok	46200
KO420901	zbytková jáma dolu Benedikt	Ústecký	povodí Srpiny od pramene po ústí do toku Bílina	21310
KO420902	VN Vrbenský - kemp Matylda	Ústecký	Bílina	21310
KO421301	zbytková jáma dolu Barbora	Ústecký	přítok Bouřivce	61330
KO421402	Chlumecký rybník	Ústecký	Ždírnický potok	46120
KO421401	zbytková jáma dolu Varvažov	Ústecký	Telnický potok	46120

Oblasti citlivé na živiny

Oblasti citlivé na živiny zahrnují zranitelné oblasti a citlivé oblasti.

Zranitelné oblasti byly v České republice definovány podle směrnice 91/676/EHS o ochraně vod před znečištěním ze zemědělských zdrojů (dále jen „nitrátová směrnice“) v ustanovení § 33 vodního zákona [L1], který stanoví že: „Zranitelné oblasti jsou území, kde se vyskytují:

- a) povrchové nebo podzemní vody, zejména využívané nebo určené jako zdroje pitné vody, v nichž koncentrace dusičnanů přesahuje 50 mg/l nebo mohou této hodnoty dosáhnout, nebo
- b) povrchové vody, u nichž v důsledku vysoké koncentrace dusičnanů ze zemědělských zdrojů dochází nebo může dojít k nežádoucímu zhoršení jakosti vody.“

Současně bylo vodním zákonem [L1] uloženo zpracování Akčního programu, kterým se upraví používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření a požadavek na přezkoumání a případné úpravy vymezení zranitelných oblastí a akčního programu v intervalech nepřesahujících 4 roky. Pro tyto účely je prováděn monitoring a navazující hodnocení.

Gesci za implementaci nitrátové směrnice v oblasti vymezování zranitelných oblastí má Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo zemědělství pak odpovídá za zajištění požadovaného zemědělského hospodaření v těchto oblastech pomocí Akčního programu.

Zranitelné oblasti podléhají v souladu s vodním zákonem [L1] a nitrátovou směrnicí přezkoumání každé 4 roky. S účinností k 1. srpnu 2012 byla přijata v pořadí druhá revize zranitelných oblastí a akčního programu, provedená nařízením vlády č. 262/2012 Sb. [L18]., o stanovení zranitelných oblastí a akčním programem. Toto vymezení zranitelných oblastí nahrazuje první vymezení provedené nařízením vlády č. 103/2003 Sb.

V návaznosti na druhou revizi došlo nařízením vlády č. 262/2012 Sb. [L18] k rozšíření plochy zranitelných oblastí oproti dřívější právní úpravě (nařízení vlády č. 103/2003 Sb.). Celkem bylo v rámci revize vymezeno 234 nových

zranitelných oblastí (234 katastrálních území). Zrušeny byly 4 zranitelné oblasti (4 katastrální území), a to Buková u Nových Hradů, Byňov, Těšínov a Údolí u Nových Hradů.

Tabulka I.4.1.d Vymezení zranitelných oblastí

Podíl / Vymezení	Vymezení (2003)	1. revize vymezení (2007)	2. revize vymezení (2012)
Podíl plochy zranitelných oblastí v ploše ČR (v %)	36,7	39,9	41,6
Podíl zemědělské půdy ve zranitelných oblastech k celkové ploše zemědělské půdy v ČR (v %)	42,5	47,7	49,0
Podíl plochy zemědělské půdy z celkové plochy zranitelných oblastí (v %)	71,0	69,3	68,4
Podíl plochy orné půdy z celkové plochy zranitelných oblastí (v %)	57,0	58,0	54,9

*Zdroj: Důvodová zpráva k nařízení vlády č. 262/2012 Sb., o stanovení zranitelných oblastí a akčním programu

Platný seznam zranitelných oblastí uvádí příloha č. 1 nařízení vlády č. 262/2012 Sb. [L18]. Platný seznam zranitelných oblastí uvádí příloha č. 1 část A a B nařízení vlády č. 262/2012 Sb., o stanovení zranitelných oblastí a akčním programu, v platném znění. Ve zranitelných oblastech musí být dodržováno skladování dusíkatých hnojivých látek v souladu s § 9 tohoto nařízení.

Plochy zranitelných oblastí v národní části mezinárodní oblasti povodí Labe jsou patrné z následující tabulky I.4.1.e. Tabulka představuje zranitelné oblasti dle části A přílohy číslo 1 nařízení vlády č. 262/2012 Sb. [L18].

Tabulka I.4.1.e - Zranitelné oblasti v národní části mezinárodní oblasti povodí Labe

Dílčí povodí	Plocha zranitelných oblastí [km ²]	Celková plocha dílčí oblasti povodí [km ²]	Podíl zranitelných oblastí z celkové plochy dílčí oblasti povodí [%]
HVL	4162,806	10941,316	38,0%
BER	2972,899	8816,243	33,7%
DVL	5066,436	7266,365	69,7%
HSL	7219,707	13473,478	53,6%
OHL	1505,74	8560,944	17,6%

Na základě požadavků nitrátové směrnice je každoročně prováděn monitoring akčního programu obsahujícího opatření, která se vztahují na zemědělské podnikatele provozující zemědělskou výrobu ve zranitelných oblastech, a to i v případě, že se nacházejí v této oblasti pouze částečně. Výsledky monitoringu jsou každé 4 roky vyhodnoceny a na základě nich je navržena úprava opatření (revize akčního programu).

Citlivé oblasti

Citlivé oblasti byly v České republice definovány podle směrnice 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod. v ustanovení § 31 vodního zákona [L1] jako vodní útvary povrchových vod,

- v nichž dochází nebo v blízké budoucnosti může dojít v důsledku vysoké koncentrace živin k nežádoucímu stavu jakosti vod,
- které jsou využívány nebo se předpokládá jejich využití jako zdroje pitné vody, v níž koncentrace dusičnanů přesahuje hodnotu 50 mg/l, nebo
- u nichž je z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem nutný vyšší stupeň čištění odpadních vod.

Jde o vodní útvary, v nichž vlivem vypouštění odpadních vod z aglomerací větších než 10 000 EO dochází k eutrofizaci vod, překročení limitních koncentrací dusičnanů nebo je ohroženo plnění cílů jiných směrnic Evropské unie. Směrnice umožňuje nevymezovat citlivé oblasti v případě, že se příslušný stát zaváže aplikovat přísnější požadavky na čištění odpadních vod (odstraňování fosforu a dusíku) z aglomerací nad 10 000 EO celoplošně.

Nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech [L7], ve znění nařízení vlády č. 229/2007 Sb., a ve znění nařízení vlády č. 23/2011 Sb. stanoví v ustanovení § 10, že citlivými oblastmi jsou všechny povrchové vody na území České republiky.

Oblasti vymezené pro ochranu stanovišť nebo druhů

Na území České republiky jsou v souvislosti se směrnicemi 92/43/EEC o stanovištích [E10] a směrnicí 2009/147/ES o ochraně volně žijících ptáků [E25] vyhlášena území soustavy NATURA 2000. Jde o soustavu chráněných území s cílem zabezpečit ochranu těch druhů živočichů, rostlin a typů přírodních stanovišť, které jsou z evropského pohledu nejceněnější, nejvíce ohrožené, vzácné, či omezené svým výskytem jen na určitém území. Požadavky obou směrnic jsou do české legislativy zahrnuty zákonem č. 114/1992 Sb. [L42]. Území soustavy NATURA 2000 v ČR tvoří vyhlášené:

- Ptačí oblasti,
- Evropsky významné lokality.

Dalším druhem oblastí vymezených pro ochranu stanovišť a druhů jsou v ČR:

- Maloplošná zvláště chráněná území,

s vazbou na vodní prostředí, která zahrnují Národní přírodní rezervace, Přírodní rezervace a Národní přírodní památky a přírodní památky.

Evropsky významné lokality

Požadavky směrnice 92/43/EEC jsou do české legislativy zaneseny zejména v ustanovení § 45 zákona č. 114/1992 Sb. [L27]. Jako Evropsky významné lokality (dále jen „EVL“) jsou do národního seznamu zařazeny ty lokality, které v biogeografické oblasti, nebo oblastech, k nimž náleží, významně přispívají k udržení nebo obnově přirozeného stavu jednoho typu evropských stanovišť nebo alespoň jednoho evropsky významného druhu z hlediska jejich ochrany, nebo k udržení biologické rozmanitosti biogeografické oblasti. Lokality zařazené do národního seznamu stanovuje vláda nařízením. Aktuální seznam EVL je uveden v nařízení vlády č. 318/2013 Sb. [L15]. Výběr EVL s vazbou na vodní prostředí byl proveden AOPK.

V České republice je vyhlášeno celkem 593 EVL s vazbou na vodní prostředí, z toho 381 se nachází v české části mezinárodní oblasti povodí Labe.

Tabulka I.4.f – Evropsky významné lokality vázané na vodní prostředí (v příloze)

Ptačí oblasti

Požadavky směrnice 2009/147/ES jsou do české legislativy zaneseny zejména v ustanovení § 45 zákona č. 114/1992 Sb. [L27]. Jako ptačí oblasti se vymezují území nejvhodnější pro ochranu z hlediska výskytu, stavu a početnosti populace těch druhů ptáků vyskytujících se na území České republiky a stanovených právními předpisy Evropských společenství. Každá ptačí oblast je vymezena nařízením vlády.

V České republice je vymezeno celkem 18 ptačích oblastí s vazbou na vodní prostředí, z toho 9 se jich nachází v české části mezinárodní oblasti povodí Labe. V dílčích povodích Berounky a Dolní Vltavy se nenachází žádná ptačí oblast s vazbou na vodní prostředí.

Tab. I.4.1g – Výčet ptačích oblastí v české části mezinárodní oblasti povodí Labe

Kód	Název	Rozloha [ha]	Schváleno NV	Kraj
Dílčí povodí Horní Vltavy				
CZ0311033	Třeboňsko	47386,23	680/2004 Sb.	Jihočeský kraj
CZ0311035	Řežabinec	111,01	535/2004 Sb.	Jihočeský kraj
CZ0311037	Českobudějovické rybníky	6362,08	405/2009	Jihočeský kraj
CZ0311038	Dehtář	351,95	406/2009	Jihočeský kraj
Dílčí povodí Horní a střední Labe				
CZ0531012	Bohdanečský rybník	306,75	608/2004	Pardubický
CZ0211011	Žehuňský rybník - Obora Kněžičky	1 963,89	531/2004	Středočeský, Královéhradecký
CZ0211010	Rožďalovické rybníky	6 613,14	606/2004	Středočeský, Královéhradecký

Dílčí povodí Ohře a dolního Labe				
CZ0421003	Nádrž vodního díla Nechanice	1191.48	č. 530/2004 Sb.	Ústecký
CZ0511007	Českolipsko-Dokeské pískovce a mokřady	9408.76	č. 598/2004 Sb.	Liberecký

Maloplošná zvláště chráněná území

Maloplošná zvláště chráněná území zahrnují národní přírodní rezervace, menší území mimořádných přírodních hodnot, kde jsou na přirozený reliéf s typickou geologickou stavbou vázány ekosystémy významné a jedinečné v národním či mezinárodním měřítku dále pak národní přírodní památky a přírodní památky, přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický, či geomorfologický útvar, naleziště nerostů nebo vzácných či ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s mezinárodním, národním nebo regionálním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk. Přírodní rezervací jsou vyhlášena území soustředěných přírodních hodnot se zastoupením ekosystémů typických a významných pro příslušnou geografickou oblast.

Maloplošná zvláště chráněná území s vazbou na vodu nebyla pro potřeby druhého plánovacího cyklu aktualizována, vychází z registru k roku 2006. V České republice je celkem vyhlášeno celkem 45 národních přírodních rezervací s vazbou na vodní prostředí, z toho 28 se jich nachází v české části mezinárodní oblasti povodí Labe, 290 přírodních rezervací, z toho 184 v české části mezinárodní oblasti povodí Labe, 25 národních přírodních památek, z toho 18 v české části mezinárodní oblasti povodí Labe a 386 přírodních parků, z toho 252 v české části mezinárodní oblasti povodí Labe.

Jmenovitý seznam maloplošných chráněných území s vazbou na vodní prostředí je uveden v tabulce I.4.h v příloze.

Tabulka I.4.h – Maloplošná zvláště chráněná území vázaná na vodní prostředí (v příloze)

Mokřady

Úmluva o mokřadech, majících mezinárodní význam především jako biotopy vodního ptactva byla podepsána prvními státy 2. února 1971 v iránském městě Ramsar (odtud zkrácený název „Ramsarská úmluva“), v platnost vstoupila v roce 1975. Úmluva vytváří rámec pro celosvětovou ochranu a rozumné užívání všech typů mokřadů.⁴

Každá smluvní strana Ramsarské úmluvy je povinna zařadit alespoň jeden ze svých mokřadů na „Seznam mokřadů mezinárodního významu“ (tzv. List of Wetlands of International Importance) a zajistit adekvátní ochranu a rozumné užívání mokřadů na svém území. Do seznamu jsou zařazovány mokřady splňující přísná kritéria mezinárodního významu pro vodní ptactvo a mezinárodního významu z hlediska ekologie, botaniky, zoologie, limnologie nebo hydrologie. Seznam v současné době čítá 1995 mokřadů celého světa o celkové rozloze 192 mil. ha. Česká republika má na seznamu zapsáno celkem 12 mokřadů.

Pro potřeby České republiky se mokřadem rozumí zejména: rašeliniště a slatiniště, rybníky, soustavy rybníků, lužní lesy, nivy řek, mrtvá ramena, tůně, zaplavované nebo mokré louky, rákosiny, ostřicové louky, prameny, prameniště, toky a jejich úseky, jiné vodní a bažinné biotopy, údolní nádrže, zatopené lomy, štěrkovny, pískovny, horská jezera, slaniska.

V české části mezinárodní oblasti povodí Labe se nachází celkem 9 mokřadů, z nichž 4 se nachází v dílčím povodí Ohře a dolního Labe, 3 v dílčím povodí Horní Vltavy, 2 v dílčím povodí Horního a středního Labe. V dílčích povodích Berounky a Dolní Vltavy se nenachází žádný mokřad zařazený do Ramsarské úmluvy. Seznam mokřadů je uveden v následující tabulce I.4.1h:

Tab. I.4.1i – Výčet mokřadů dle Ramsarské úmluvy v české části mezinárodní oblasti povodí Labe

Název mokřadu	Kód mokřadu	Dílčí povodí, ve kterém se mokřad nachází:
Šumavská rašeliniště	3CZ001	HVL
Třeboňské rybníky	3CZ002	HVL
Novozámecký a Břežňanský rybník	3CZ003	OHL
Třeboňská rašeliniště	3CZ006	HVL

⁴ http://www.mzp.cz/cz/ramsarska_umluva_o_mokradech

Krkonošská rašeliniště	3CZ007	HSL
Mokřady Liběchovky a Pšovky	3CZ010	OHL
Krušnohorská rašeliniště	3CZ012	OHL
Horní Jizera	3CZ013	HSL
Pramenné vývěry a rašeliniště Slavkovského lesa	3CZ014	OHL

Mapa I.4a – Oblasti vymezené pro odběr vody pro lidskou spotřebu

Mapa I.4b – Koupací oblasti a oblasti citlivé na živiny

Mapa I.4c – Oblasti vymezené pro ochranu stanovišť nebo druhů a chráněných ptačích oblastí

I.5. Přílohy